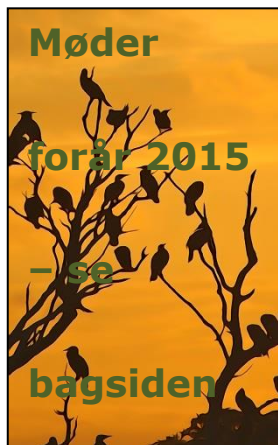

Krishnamurti Komitéen

MARTS, 2015

*Der opdages
ikke noget ved
at tænke, kun
ved at iagttage*

*Meditation kan
være utrolig,
hvis du ved
hvordan man
gør*

Lever læren?

af Henrik Petersen

Hvis man med Krishnamurtis lære mener talerne, dialogerne, skrifterne, så er de ganske vel bevaret for eftertiden. Mennesker verden over har doneret penge til og arbejdet med at konservere, og digitalisere den utrolige mængde af dokumentation der findes om hvad Krishnamurti sagde og gjorde i sit lange liv. Arbejdet pågår stadig, men man er nået meget langt, og hans værk er i umådelig udstrækning frit tilgængeligt på nettet, samtidig med at der til stadighed udgives og oversættes bøger, Dvd'er og andet. Men lever *The Teachings*, betyder de noget for den enkelte og i verden? Det er et spørgsmål vi først og fremmest må stille os selv, og det handler ikke om hvorvidt vi har forstået hans budskab, for som han selv sagde, *"jeg har ikke noget budskab, jeg påpeger blot hvordan du lever, og det vil du helst ikke se i øjnene. Vi har ikke lyst til at gå ind i vores sorg, angst, ensomhed, og dette meget stærke ønske om at blive eller være noget, vi vil hellere guides af en eller anden, inklusiv taleren..."* Så spørgsmålet er i virkeligheden om vi i vores dagligliv interesserer os for sandhed, frihed, forståelse og forvandling, og om vi, fra øjeblik til øjeblik, har en levende iagttagelse af vores forhold til andre mennesker og verden, eller om vi på nogen måde er stagneret, døde, og har nok i os selv?

In the Presence of Krishnamurti – Mary Zimbalist

skær nysgerrighed.

De fleste af de mennesker som var tæt på K mens han levede, er nu døde. Heldigvis har flere nedfældet noget om deres møde med og oplevelse af ham. En af dem er Mary Zimbalist som var endog meget tæt på K de sidste tyve år af hans liv. Mary fortæller at hun i 1944 hørte om K fra en ven der havde en ven, som, da han fik besked om at han havde dårligt hjerte, tog til Californien "for at lære at dø, af en mand ved navn Krishnamurti" Kort derefter finder Mary ud af at K holder en række taler i Ojai, og hun tager dertil af ren og

Fortsættes s. 2

Pepper Tree Retreat

En uges Krishnamurti retreat (eller intensive, som det kaldes i Ojai, Californien) var en virkelig opløftende og inspirerende oplevelse for alle mine sanser. Dels er omgivelserne utroligt smukke og anderledes end i Danmark, dels emmer stedet af ro og stilhed. I Ojai, Californien boede Krishnamurti mange år af sit liv, og jeg bilder mig ind, at det kan mærkes på stedet. Bygningen, roen og naturen er lige i hans ånd. I dag bruges hans hus til bl.a. bibliotek, mødested, boghandel og meditationssted. Besøgende kommer forbi for at se stedet og måske købe en bog. Der er bygget et mindre retreatsted kaldet "Peppertree" tæt op af Krishnamurtis oprindelige bolig, og det er her, at det meste af ugens intensive foregår. Når vejret er godt sidder vi i stole ude på græsset i en rundkreds - 14 mennesker - i en dialog om det, som Krishnamurti henledte vores opmærksomhed på. Et emne kunne være: Kan man dø psykologisk før man dør fysisk, så man møder hvert øjeblik friskt? Richard og Deborah, som faciliterer dialogen, sidder sammen med os, og de kommer med et oplæg til dialogen og sørger generelt for at "holde os på sporet". Hver dag mødes vi og har en dialog om formiddagen, eftermiddagen og aftenen. Om aftenen foregår dialogen som regel i den store pejsestue i Krishnamurti tidligere bolig. Stemningen mellem os deltagere er hyggelig, interesseret og åben. Jeg kender ikke de andre, men nogle af de andre kender hinanden. Det er let at tale sammen og alle er venlige og snaksagelige også udenfor dialogerne - der opstår flere humoristiske snakke, hvor vi bare overgiver os til sjov og ballade. Måltiderne, som indtages fælles i Peppertree, er vegetariske og meget lækre, og de indtages ved det store spisebord. Peppertree er indrettet, som et Bed & Breakfast, hvor man føler sig hjemme. Også her er der en dagligstue, hvor man finder stort set alle Krishnamurtis bøger til fri afbenyttelse. Der er god luft i programmet til vandreture i området så mig og 3 andre deltagere sætter to gange hinanden i stævne kl. 5 om morgenen for en vandretur inden formiddagens session kl. 10. Vi får set både "Meditation Mount", som ligger i nærheden med fantastiske udsigter og spændende planter og vi får gået en rute op af bjerget, hvor vi langsomt får bevæget os op over bakketoppene med udsigt til Stillehavet i det fjerne. Wauw....

Knus Marlene

Fortsat fra forsiden

Mary får efter en af talerne en privat samtale med K, som sidder på en hård stol lige foran hende og venter på hvad hun vil sige. Hans stille og fuldkomne opmærksomhed får Mary til at lægge sit liv åbent frem, og da hun går derfra er det med en følelse af at hendes hoved er blevet tømt og så bragt tilbage i fin orden.

Jeg tror at det som i første omgang drog mig ved Krishnamurtis lære, fortæller Mary, var at han var en billedstormer af guds nåde. Det virkede som om han trak tæppet væk under én, under alle de

Viden ligger til grund for at sindet bliver såret

Religion er at samle al energi for at blive opmærksom

Der kan kun være kærlighed ved at man dør fra alting

Det er kun når konflikt ikke tolereres, men ses, forstås, og derfor opløses i en og samme handling, at sindet kan være tomt, stille, og sandt...

At tillade tid er

den største

sorg

Et sind fuld af

sorg ved ikke

hvad

kærlighed er

For at forstå

kærligheden må

du begynde

meget tæt på –

altså, med dig

selv – og dette

første skridt er

det sidste

komfortable "sandheder", vi bygger vores liv på, og det var forunderligt og spændende at opleve.

I 1960 havde Mary endnu en privat samtale med K. Hendes mand, som producerede storfilmene Ben Hur, var pludselig død, så det blev emnet for samtalen. Essensen af hvad K sagde til hende var, at det at dø er en del af det at leve, at man må dø fra alt hver eneste dag, for kun da lever man helt og holdent og med friskhed i ethvert øjeblik.

I 1965 besluttede Mary Zimbalist at hun ville følge og lytte til alle Ks taler det år. Ind imellem blev hun inviteret til frokost, og hun lejede nogle gange en bil så hun kunne tage K og hans sekretær Alain med på nogle landlige udflugter, hvor de så kunne spadserere i en skov eller besøge forskellige seværdigheder. K var meget afslappet på disse ture, og selv om de ind imellem talte seriøst sammen, så grinte de også en masse.

Om sommeren gav K taler i Saanen, Schweiz, og boede i et hus der hed Chalet Tannegg. En dag så Mary en lille tosædet, sølvgrå Mercedes i

indkørslen. Krishnamurti viste den frem, påpegede mange fine detaljer, og inviterede så Mary ud på en køretur. Han havde handsker på, kørte godt, og så yderst elegant ud, syntes Mary. Da de kom tilbage vaskede han bilen meget omhyggeligt.

Mary fløj med Krishnamurti og Alain Naudé til New Delhi, og fortæller at den første tale blev holdt i en stor have hvor der var lagt blå og røde tæpper ud på jorden så publikum kunne sidde behageligt, og bygget en lille scene hvor K skulle sidde. Kl. 17.30 træder Krishnamurti frem, smutter ud af sine sandaler, sætter sig i lotusstilling, samler hænderne i en Namaste (indisk hilsen) som publikum gengælder. På sin sædvanlige stille måde iagttager han publikum og ser sig omkring. Som han sidder der i al sin renhed og elegance var han et utroligt smukt menneske, skriver Mary. Køn og alder var uden betydning. Da han begyndte at tale med intens præcision og stor lidenskab, sænkede der sig en majestætisk ro og myndighed over ham, det var som trådte han ind i en historisk tilstand som den store lærer der kun dukker op med lange mellemrum.

Han talte om krig, vold og orden. Han lagde ikke fingrene imellem. Til et land der var tæt på at gå i krig sagde han, "der findes ikke nogen retfærdig krig". Han talte om grunden til vold, som er frygt; om at der ikke er nogen sikkerhed, og det at forfølge den er nytteløst; om at det kun er gennem en klar bevidsthed om denne frygt, om denne usikkerhed, at man kan komme til en tilstand hvori der er fred og orden. Først da kan en total revolution finde sted i menneskene.

Når sindet ikke
har nogen
problemer,
nogen
spændinger,
nogen retning,
så er det i en
tilstand af
kærlighed, og
når der er
kærlighed er
der en følelse
af skønhed, og
i det
umådelige rum
finder
skabelsen sted

Da vi sad i flyet på vej til Benares pegede K ud af vinduet, og vi så Himalaya bjergene hvis tinder var dækket af sne der lyste lyserødt i det tidlige morgenlys. Han spiste sin grød, og læste derefter Time Magazine.

Under en tale i Rajghat spurgte én, "hvad nytter det at tale om sandheden?" K svarede; du kan ikke bruge sandheden, den er ikke nyttig. Den er som vinden, du kan ikke fange den, du kan ikke holde den i hånden. Og så spurgte han, "hvordan skal et menneske som ser nationalisme, religiøse sekter og krige – alt hvad der splitter menneskeheden, og som aldrig har en tåre i øjnene, hvis hjerte er tomt, hvis sind er fuld af ord og teorier, fuld af ham selv – hvordan skal han få sit hjerte til at leve igen? Det er det virkelige spørgsmål." Hans ord var som en flod der fyldte og overvældede hele ens sind.

Mary Zimbalist

Dette var blot nogle få eksempler på hvad man kan læse i disse erindringer, som bygger på Marys dagbogsnotater. Vi får indblik i Krishnamurtis dagligliv, menneskelighed, og meget andet. Foreløbig finder man *In the Presence of Krishnamurti på nettet.*

Hilsen Henrik

Møder forår 2015

Hvordan kan vi tage ansvar for, hvad der sker i verden?

12. marts kl.19.00: Kort Video, samtale, og diskussion.

23. april. Kl. 19.00: Kort Video, samtale, og diskussion.

7. maj. Kl. 19.00: Kort Video, samtale, og diskussion

Møderne afholdes på

adressen: Fredericiagade 84, 1. 1310 Kbh. K